

„In Baia Sprie, se vedeau deja semnele unui trafic redus, atât in zona marketului cât si in rest, de asemenea, puțin masini se incumetau sa iasa. Urcând Gutâiul, suntem departe de coloanele de dimineata de odinioara, insa se circula. Marea majoritate a masinilor care circulau erau cele de marfa, dube de diverse forme si inscriptionate in fel si chip. Prima comuna de pe Mara, Desestiul, aproape pustie. De la intrare, de la celebrul restaurant cu pastravi, e pustiu. In urmatoarea insa, in Giulesti, abia au inceput lucrari de tot felul. Chiar daca oameni nu sunt pe ulite, sunt muncitori. Se lucreaza si la canalizare, si la pregatiri de stradute pentru asfaltare, si la un pod peste râul Mara. Si primarul era la munca, la post. In Vadu Izei, la fel. Muncitori la sediul refacut de Primarie, la fel si la caminul cultural. Oameni la câmp, unii evaluau, altii se puneau deja pe treaba sau carau fân.

Surpriza ne-a dat-o Sighetul, cel care abia abia era de vizitat, inainte, din cauza traficului auto major. Iti lua o jumatate de ora sa traversezi centrul, venind dinspre Vad, sa iesi spre Sarasau, sa zicem. Doar centrul! Acum, bate vântul. Mai vezi taximetristi la povesti, câte o gospodina cu masca, la cumparaturi, doi betivi pe o banca. Nu mare lucru, iar traficul, modest, aproape inexistent. In schimb, am catat institutiile si locurile „active”. Plina parcare de masini la Politia de Frontiera, semn ca acolo se lucreaza, vor intra si ei in lupta nationala impotriva virusului, cu siguranta. Peste drum de ei, liceul forestier, cel care a gazduit sau mai gazduieste parte din cei reveniti de peste granite, la izolare sau carantina.

De aici.. la gara legendara, istorica, a Sighetului. Nimic. Taximetristi si un tren singuratic in gara. La fel, la punctul de trecere a frontierei. Bariere, semne de interzis. Nu intra, nu iese nimeni din tara pe la Sighet, a ramas deschis punctul de trecere din judetul Satu Mare. Facem o tura, ba chiar doua, de Sighet, sa ne minunam. Dar vestea buna este ca aici oamenii au inteles, spre deosebire de cei reveniti in Borsa, ca e grava situatia, nu te poti juca cu destinele celor din jur, doar pentru ca tu te crezi un buric al pamântului. Daca ar fi fost izolati intr-u etaj al imensului spital din Borsa, italo-borsenii ar fi stat cuminti, probabil, mai ales daca masurile dure ar fi fost functionale, drastice si autoritare, de la inceput. Azi nu eram cu rosu pe harta României....,,